

قابل تصور است که در شرایطی که مردان رییس خانواده اند و زنان موظف به اطاعت از همسران خود هستند، چنین وعده هایی به فشار بیشتر مردان بر زنان برای فرزندآوری و مادری منجر خواهد شد، در حالی که پاداش های وعده داده شده در حوزه ی مسکن، نه به زنان که به خانواده (و در واقع همان مردان) تعلق می گیرد. البته باید یادآوری کرد که بعید است دولتی که با مشکلات شدید اقتصادی مواجه است بتواند از عهده ی چنین تعهداتی بر بیاید، همان طور که دولت پیش نتوانست به وعده ی خود برای دادن یک میلیون تومان به هر فرزند جدید بر بیاید.

هم اکنون در و دیوار شهرها پر شده است از تبلیغات برای داشتن فرزندان هر چه بیشتر. هر چند وقت یک بار هم سخنرانی ها و گفته های عجیبی در این مورد منتشر می شود. مسئول یکی از شبکه های تلویزیونی در یک برنامه ی تلویزیونی از مردم خواست تا "از همین امشب عملیات چند فرزندی را کلید بزنید و از همین امشب تصمیم بگیرید حداقل ۵ فرزند به عشق خمسه طیبه، یا ۸ فرزند به نام حضرت رضا، یا ۱۲ فرزند به نام ۱۲ امام یا ۱۴ فرزند به نام ۱۴ معصوم، داشته باشید. از ۵ تا کمتر قبول نداریم". علاوه بر این گام های عملی نگران کننده ای نیز برای افزایش جمعیت برداشته شده است. به عنوان مثال ارائه ی رایگان وسایل جلوگیری از بارداری محدود شده است و بیمه ها دیگر هزینه های عقیم سازی را متقبل نمی شوند.

علاوه بر این تلاشهای جدی ای برای قانونی و بلند مدت کردن این سیاست ها به چشم می خورد که می توان آن را در طرح جامع جمعیت و تعالی خانواده که هم اکنون در مجلس در حال بررسی است مشاهده کرد. طبق ماده ی اول این طرح، قرار است میزان رشد جمعیت از ۱.۳ فعلی به ۲.۵ در ده سال آینده برسد.

در بخش دیگری از این طرح تسهیلات مسکن و دیگر پاداشهای مالی به خانواده هایی وعده داده شده است که فرزندان بیشتری دارند. بدیهی است چنین وعده هایی، به خصوص برای خانواده ها در طبقات محروم تر بسیار وسوسه کننده خواهد بود.

از ۲۵ سال گذشته تا همین اواخر، برنامه تنظیم خانواده در ایران به اجرا گذاشته شده بود. با اجرای این برنامه، ایران در مدت کوتاهی یکی از موفق ترین برنامه های تنظیم خانواده در جهان را ارائه کرد. مراکز بهداشت موظف به ارائه رایگان خدمات جلوگیری از بارداری شدند. این موضوع به خصوص در مناطق روستایی که دسترسی به خدمات غیر رایگان جلوگیری از بارداری بسیار سخت و هزینه بر است، تاثیر خود را نشان داد و به کاهش شدید میزان مولید در روستاها منجر شد. ناگفته پیداست که کاهش بارداری ها و میزان مولید به ارتقای سلامت زنان یاری رساند. در پی اجرای برنامه تنظیم خانواده، از میزان رشد جمعیت به شدت کاسته شد و به ۱.۳٪ رسید. اما به نظر می رسد این شرایط چندان به مذاق دولتمردان خوش نیامده است؛ زیرا می بینیم در سالهای اخیر دولتمردان آشکارا از آرزوی دو برابر کردن جمعیت سخن گفته اند و اجرای برنامه تنظیم خانواده را از اشتباهات بزرگ خود شمرده اند.